

22.I. 2024.	PONEDJELJAK Vinko	Zahvala za ozdravljenje + Vladimir, Tomo i Anka Cimaš	7 18,30
23.I. 2024.	UTORAK Ema	+ ob. Dolenc, Horvat i za obraćenje živih + Kata i Vinko Kiš i ob. Milak	7 18:30
24.I. 2024.	SRIJEDA Franjo Saleški	+ ob. Samaržija i Prđun + Barica i Nikola Kostanjevac, Slava i Josip Šajković i Danijel Ožvanić	7 18,30
25.I. 2024.	ČETVRTAK Obraćenje sv. Pavla	+ Đurđa Brauneger i Josip Ferenc + Terezija i Martin Goca i Stjepan Žinić	7 18,30
26.I. 2024.	PETAK Timotej i Tit	+ Božidar Demeterfi + Agneza i Rok Mirić, Josip Žinić i za duše u čistilištu	7 18:30
27.I. 2024.	SUBOTA Anđela Merici	Na č. M. B i na nakanu + ob. Lengelić i Hladnić	7 18:30
28.I. 2024.	Četvrta nedjelja kroz godinu	+ Veronika i Ivan Sabolec i zahvala M. B.	7
		ŽUPNA	9,30
		+ Marija, Martin, Dora i Andrija Novak, Jagica i Miško Hudinčec i Blaženka Široki	11,30
		+ Stjepan Štefanec i Kata Hudinčec	18,30

Koliko je katolika umrlo radi vjere 2023. godine? Prema Vatikanskoj agenciji, Fidesu, dvadeset misionara izgubilo je život širom svijeta 2023. godine zbog nasilne smrti, dva više nego 2022. godine, prema web portalu Vatican News. Među žrtvama su biskup, osam svećenika, dva katekumena, jedan sjemeništarač, jedna redovnica i sedam laika. Kao i prethodnih godina, "najsmrtonosniji" kontinenti za misionare bili su Afrika, gdje je ubijeno devet osoba, i Amerika, gdje je šest ljudi izgubilo život. Četiri katolička laika ubijena su u Aziji 2023. godine. Među četiri smrti nedavnog bombaškog napada tijekom mise na Državnom sveučilištu Mindanao u Marawiju na Filipinima bila su dva katolička studenta: Junrey Barbante i Janine Arenas. Nahidu i Samara Antona ubili su izraelski snajperisti. U Gazi, gdje rat traje već gotovo tri mjeseca, 16. prosinca snajperisti su ubili Nahidu Khalil Anton i njezinu kćer Samara Kamala Antona, aktivne župljane katoličke župe Svete obitelji. Mogli su otići negdje drugdje, preseliti se na sigurnija mjesta ili napustiti svoje kršćanske aktivnosti, možda ih smanjiti, ali to nisu učinili, iako su bili svjesni situacije i opasnosti s kojima se svakodnevno suočavaju

**ŽUPNI URED SV.
ANTUNA PADOVANSKOG**
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-kc@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
Svaki radni dan od
8-9 i 17-18

KRŠTENJE
Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
Obvezatan je tečaj pripreve
za brak. Prijava u župnom
uredu mjesec dana prije
vjenčanja.

BOLESNICI
Bolesnicima na vrijeme
omogućite posjet
svećenika. Bolesnike
redovito pohađamo o
Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
Nakon dogovora s
Komunalcem vrijeme
sprovođa prijavite u
župnom uredu.

KLANJANJE
Svake srijede poslije
večernje svete mise u našoj
crkvi je pobožnost euharis-
tijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
Župni ured Sv. Antuna
Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ
ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 3 Godina XVII 21. siječnja 2024.g.

Treća nedjelja kroz godinu - godina B

VRIJEME SE ISPUNILO

Evangelje: Mk 1,14-20

Pošto Ivan bijaše predan, otiđe Isus u Galileju. Propovijedao je evangelje Božje: »Ispunilo se vrijeme, približilo se kraljevstvo Božje! Obratite se i vjerujte evangelju!« I prolazeći uz Galilejsko more, ugleda Šimuna i Andriju, brata Šimunova, gdje ribare na moru; bijahu ribari. I reče im Isus: »Hajdete za mnom i učinit ću vas ribarima ljudi!« Oni odmah ostaviše mreže i pođoše za njim. Pošavši malo naprijed, ugleda Jakova Zebedejeva i njegovu brata Ivana: u lađi su krpali mreže. Odmah pozva i njih. Oni ostave oca Zebedeja u lađi s nadničarima i otiđu za njim.

Ostala čitanja: Jon 3,1-5.10; 1 Kor 7,29-31;

S trećom nedjeljom kroz godinu započinje ciklus Evanđelja po svetom Marku koje će nas pratiti kroz većinu nedjelja u godini b. Evanđelje svetog Marka je kao jedna velika drama u kojoj, međutim, nema samo gledatelja, već svi postajemo akteri, sudionici. Evanđelist, nakon što detaljno izvješćuje o uspjesima i neuspjesima Isusovog javnog djelovanja, povjerava čitatelju da odluči je li Isus doista obećani i željno očekivani Mesija ili je on tek sin tesara? Na ovo pitanje može se odgovoriti samo sa da ili ne, jer i nezainteresiranost znači odbijanje.

Nedjeljno čitanje je uvod u ovu veliku dramu. Isus započinje svoje javno djelovanje u Galileji. Dva značajna događaja čine pozadinu: uhićenje svetog Ivana Krstitelja i poziv prvih učenika. Preteča je obavio svoje poslanje, rukom je pokazao na dolazećeg Isusa iz Nazareta, tesarevog sina, pred Bogom i ljudima poistovjetio ga je kao Sina Božjeg, po prorocima najavljenog Spasitelja, zatim je pozvao svoje slušatelje da od sada njega slušaju, njega slijede, u njega vjeruju. Sveti Ivan Krstitelj izrekao je svoje da, uspješno je obavio povjereno mu poslanje i sišao sa scene. Sada je red na nama, mi se moramo popeti na scenu i dati svoj odgovor. U ovaj okvir smješta se Isusov programatski govor: »Ispunilo se vrijeme, blizu je kraljevstvo Božje. Obratite se i vjerujte u Radosnu vijest« (Mk 1,15).

Ako promotrimo odjek koji se putem ovih riječi stvorio u našoj duši, onda će vjerojatno riječi »ispunilo se vrijeme« najdulje i najglasnije odjekivati u nama. Nije, naime, teško oslikati apokaliptičku sliku o današnjem svijetu. Tako bismo rado viknuli u ovu sve više prijeteću tamu koja nas okružuje, da je sve ispunjeno, da je

čaha zloće, mržnje, krvoprolića, razaranja do kraja ispunjena. Valjda još nikada nije istovremeno bilo toliko ratova širom svijeta, nikada toliko i tako nemilosrdnog, neshvatljivog razaranja, ubijanja, tlačenja ljudi kao danas. Osjećamo kao da je doista stigao čas Božjeg suda. Ali Isus ne govori o tome. On nam priopćava kao radosnu vijest da se ispunilo vrijeme, da je stigao dugo očekivani trenutak spasenja, da je započelo Kraljevstvo Božje. Isusove riječi »ispunilo se vrijeme« uzvik su trijumfa. Ove riječi najavljuju da povijest dobiva novo značenje, budući da cijela bolna, nerazumljiva prošlost postaje povijest spasenja: ništa nije bilo uzaludno, ništa nije nepopravljivo pokvareno. Tko u njega, u Isusa vjeruje za njega započinje novo razdoblje života, koje ne karakterizira bijeg od gorčine prošlih iskustava, već doživljaj da Bog voli čovjeka.

Samo u zrcalu takvog pristupa situaciji postaje razumljiva ona nesvakidašnja okolnost da su prvi učenici o kojima je riječ: Šimun i Andrija, Jakov i Ivan gotovo slijepo slijedili Isusa. Ovi muškarci nisu znali na što ih je pozvao Isus, ali su ga slijedili jer ih je očarala njegova osoba. I njihova ramena su se savila pod teretom života, ali su iznenada i s čuđenjem došli do spoznaje da im je bila potrebna upravo ta prošlost, koja im je zapala, da bi doživjeli radost oslobođenja. Isus je obećao novu budućnost: »Učinit ću vas ribarima ljudi.« Kada čovjek krene Isusovim stopama, tada se prošlost povezuje sa sadašnjošću. Cijeli naš dosadašnji život poprima novi smisao, ugrađuje se u perspektivu povijesti spasenja. Tada više nećemo proklinjati prošlost, neće nam se stisnuti pesnica zbog pretrpljenih uvreda i poniženja, već će svako sjećanje u nama utihniti u tihu zahvalnost. I onda će započeti i naša nova budućnost, kako je to Isus svojim prvim apostolima obećao, ali koja se ujedno pretvorila i u njihovo poslanje: trebaju postati ribarima ljudi, to jest i drugima objavljevati Božje spasenje. Po našoj vjeri će se razviti Božje kraljevstvo, i odjekivat će evanđeoska radosna vijest i tamo gdje se čini da zlo nadglasava svaki vapaj i molitvu. Lijep je izraz »pođoše za njim«: svojim duhovnim očima gotovo vidimo ove umorne, od teškog rada osnažene muškarce, kako koračaju iza mladog Učitelja. To je bit kršćanstva: slijediti Krista. Koračati tragom Učitelja tiho, bez riječi, zajedno s drugima, ali ne zbog drugih, već zato jer je i nas očarala Isusova osoba. Danas trebamo otkriti u kojem smislu se ispunilo vrijeme u našem životu, na koji način naša prošlost postaje povijest spasenja? Stiglo je vrijeme da svoju prošlost vidimo kao dokaz Božje brižne ljubavi prema nama. Ili obratno: ako hrabro kažemo da smo u Isusu prepoznali Sina Božjega i našeg jedinog Spasitelja, ako mu se povjerimo bez ostatka, i ako ga pratimo u stopu kao prvi učenici, tada ćemo spoznati da cijela naša prošlost, zajedno s lutanjima i patnjama, bila je dio naše povijesti spasenja. Neka ovo otkriće napuni našu dušu zahvalnošću prema Bogu koji nas je čudesno vodio kroz našu prošlost.

OD NEDJELJE DO NEDJELJE

MOLITVENA OSMINA ZA JEDINSTVO KRŠĆANA

U četvrtak, 18. siječnja započela je Molitvena osmina za jedinstvo kršćana koja traje do 25. siječnja. Na tu nakanu molimo u sklopu večernje mise.

SJEDNICA ŽUPNOG PASTORALNOG I EKONOMSKOG VIJEĆA

U ponedjeljak, 29. siječnja u 19 sati održat će se prva redovita sjednica ŽPV-a i ŽEV-a. Očekuje se da svi članovi dođu na sjednicu.

Sveti Vinko Saragoški đakon i mučenik (3/4. stoljeće) spomendan 22. siječnja

Sv. Vinko iz Saragose, đakon i mučenik pod Dioklecijanom, 304. g. spominje se u Rimskom Martirologiju 22. siječnja zajedno sa Sv. Anastazijem Perzijskim. Taj najčuveniji mučenik Španjolske se predstavlja u đakonskoj dalmatici i sa znakom križa, gavranom, rešetkama ili plamenom. Čašćen je kao patron Valencije, Saragose, Portugala itd. uzimaju ga za zaštitnika vinari i mornari. Ime mu je i u litanijama svih svetih. Njegov životopis se čitao u crkvama Afrike već od kraja 4. stoljeća, kako svjedoči sv. Augustin.

Zaređen je za đakona i dodijeljena mu je dužnost da propovijeda po biskupiji jer je biskup je imao govornu manu. Po naredbi upravitelja Daciana, on i biskup su dovučeni u lancima u Valenciju i držani su u zatvoru dugo vremena. Tada je Valerije, biskup, pušten, ali su Vinka zadržali i bio je podvrgnut teškim mukama, razapinjali su ga kukama, pekli, bičevali.

Ponovo je bio utamničen u ćeliju u kojoj je po podu bila razbacana polomljena keramika. Da bi uzdrмали njegovu upornost, nakon tolikih muka, smješten je u luksuzan krevet, na kome je i izdahnuo. Njegovo tijelo je bačeno lešinarima, ali ga je obranio gavran. Dacijan je potom bacio tijelo u more, ali je ono isplivalo na obalu i sahranila ga je jedna pobožna udovica. Nakon što je uspostavljen mir u Crkvi, podignuta je kapela nad njegovim zemnim ostacima izvan zidina Valencije. 1175. g. njegove relikvije su prenijete u Lisabon. U Rimu postoje tri crkve posvećene sv. Vinku.